

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izločijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petite vrste po 20 vin. za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 krona, za četrto leta 2 kroni, katera naj se pošilja: Upravištvu „Domovina“ v Celju.

Radi praznika Svečnice, izide prihodnja številka „Domovine“ prihodnji petek na celi poli.

Dani se!

Blagostanje držav, dežel in seveda tudi narodov merimo po trgovinski bilanci. Ako narod premore toliko sredstev in blaga, da zamore z blagom zalagati svoje sosede, da blago izvažajo v večji meri, ko uvažajo, da namesto surovin in izdelanega blaga pride v deželo denar, tedaj pravimo, narod ima aktivno trgovinsko bilanco ali premoženje. V nasprotnem slučaju je bilanca pasivna ali izguba. Le države in narode z aktivno trgovinsko bilanco imenujemo premožne, bogate, mogočne. O Amerikancih, Francozih, Angležih in tudi Čehih ne more nihče trditi, da niso s posvetnim blagom bogato obdarovani narodi; dočim beraško Špansko in bedno Italijo, nekdanje tako cvetoči deželi, dandanes vsakdo pomiluje. Kolika je svetovna moč prvoimenovanih narodov!

Denar je moč in kdor ima to moč v rokah, je gospodar sveta!

Vsak narod hrepeni dandanes po tem, da si pridobi in obdrži aktivno trgovinsko bilanco. Življenje je pač boj in le kdor je močnejši, mogočnejši, ta ostane na tem zemeljskem bojišču zmagalet. Zato igrajo tudi v politiki aktivna trgovinska bilanca in vsa z njo združena gospodarska vprašanja veliko ulogo.

V Slovencih se vrši v tem pogledu velepomemben preporod. Malo kasni smo kakor v vseh enakih vprašanjih; vendar upamo, da nismo prekasni. Zaposnelosti nismo toliko sami krivi. Pred 13. stoletjem se je naselil Slovenec v sedanje pokrajine kot kmetovalec in tak je ostal do

današnjega dne. Ponosni smo na to krepko in zdravo korenino, iz katere smo vzrastli; toda, kar je veljalo pred 13. stoletjem, ne velja danes več. Kmetovalec ne more vzdrževati naroda, to ve danes najbolje kmet sam, ki z obdelavanjem polja in živinorejo komaj preživi sebe in svojo družino. Slovenski kmet si je pač vzgojil svoje duhovnike, sodnike, zdravnike in odvetnike; le nekaj ni storil, vzgojil ni svojih dobrih trgovcev in obrtnikov. Trgovec in obrtnik stvorita vez med kmetovalcem, obdelovalcem zemlje, producentom na eni strani in mej onimi stanovi duševnega dela, konzumenti na drugi strani. Trgovstvo in obrtništvo je tisti silni srednji stan, kojega stebri vzdržujejo narode kot take in države. Kjer so spodmaknjeni ti stebri, kjer ni krepkega srednjega stanu, tam je narod papirnata hiša, katero odpiše najmanjši veterček, da kmalu ni od nje nobenega sledu. Tako je prišlo, da slovenski rod ne samo da nima svoje aktivne trgovinske bilance, ampak da sploh o kaki svoji trgovinski bilanci govoriti ne more. Dejali smo, da nismo toliko sami krivi temu položaju, saj oni, kateri bi morali v tem pogledu v prvi vrsti skrbeti za nas, niso ničesar storili. Mačeha še nikdar ni bila — mati. Naša kmetijska korenina pa je tako čvrsta, da si bo, kakor nam je dala druge stanove iz lastne svoje moči, vzgojila tudi srednji stan, dobre trgovce in obrtnike, iz — lastne sile. Ta dolžnost trka sedaj z vso silo, saj je skrajni čas, na vrata naših veljakov in politikov, da bodo začeli resno premišljevat o tem vprašanju in tudi kaj — storili.

Dani se. Vsestranski se je začela na Slovenskem priznavati veljavnost trgovskega in obrtniškega stanu za obstoj slovenskega rodu, njiju pomen za rast in procvitanje našega naroda, za dosego tiste stopinje moči in blagostanja, na kateri že

davno zadovoljno počivajo naši sosedi, raz katero prezirljivo gledajo bedno kmečko paro slovensko. Le na pol je še pretekli tisti čas, ko sta se trgovski in obrtni stan smatrala nekoliko manj vrednima stanovoma; ko je oče svojega sina dal h kakemu trgovcu ali obrtniku v šolo — za kazen in v najskrajnejši sili, ker razvajeni sinček ni hotel spregati mensa, mensae. Skoro v sedanost sega tisti čas, ko se je zlasti trgovcem odkrito napovedal brezobziren, neizprosni boj, ko so se samo v svrhu uničenja trgovskih eksistenc, ne glede na kako resnično potrebo, ustanovljale zadruge, konzumna društva, katerih večina pa bode morala žalostno poginiti ravno zaradi tega, ker niso bila v rokah spretnih trgovcev. Trgovina — trgovcem, obrt — obrtnikom. Jasni se, pravimo; kajti od enega kraja naše širne domovine do drugega odmeva danes le en glas: „dvignimo trgovino in obrt, organizirajmo ta stanovi!“ Brez razlike stanu, brez ozira na strankarska stališča se povdarja neizmerna važnost novega gesla. In vesel nas to iskreno; saj gospodarsko vprašanje naj ne bode preporna točka v Slovincih.

„Slov. Gospodar“ pravi, da so ga do obupnega klika: „trgovci organizirajte se“ pripravile zadnje državnozbornske volitve. Prelistajmo točno povestnico slovenskega rodu za mnogo desetletij nazaj, kakor rudeča nit se vleče jadikovanje o pomankanjih slovenskega srednjega stanu. Ne čudimo se temu. Kakor uvodoma rečeno, konservativna nprav našega ljudstva je zahtevala vedno zopet le kmetovalca ali — gospoda. Trgovina in obrt sta bila naravnost zaničevana. Prišel je tujec, ki je dobro in hitro spoznal pravo slabo stran slovenskega rodu. Z medeno sladkim obrazom se je vselil v toplo gnezdo ter si žepe napolnil s slovenskim denarjem. Danes ta tujec že nastopa vse drugače. Gospod

LISTEK.

Prepozno.

Spisal Demeter.

Burja je silno brila in žvižgala skozi gole drevesne veje, se zaganjala v zidove, butala z odtrganimi deskami pri skednjih in silila skozi razpoke. Vzdigovala je droben, suh sneg, ga nosila po zraku ter sipala ljudem v obraz, za vrat, v oči in sploh, kamor je mogla. Drevje se je okorno gibalo v vetru, in zmrzle veje so škripale, zadevajoč se druga ob drugo. Od streh so visele dolge ledene sveče, s početka debele, so se proti koncu vedno bolj zoževale; bilo jih je povsod dolga vrsta, da je bilo videti, kot bi stražile poslopja, in kot da jih je kdo nalašč tam namestil.

Iz nizke lesene kočice koncem vasi je stopil postaren sklonjen mož; krčevito se je zavijal v dolg, umazan kožuh z všito rdečo rožo na hrbtu. Na nogah je imel čevlje, suhe, rjave in od mraza razpokane z visokimi golenicami, na glavi klobuk, potisnjen globoko na oči, da bi se laglje ubranil snega in burje. Obraz je bil ves v gubah, povprečnih in podolgastih, vrezanih

globoko v uvelo kožo, — znamenje skrbi in truda, težav in bridkosti. Mukepolna leta so prihajala in prinašala s seboj žalost in solze, dolbla in orala neumorno brazde in zareze v čelo in lica. Obrvi so mu bile osivele, in oči gledale so mrtvo iz globokih jamic; z redkimi lasmi zadaj na tilniku, ki so štrleli izpod klobuka, se je poigraval veter in nosil snežen prah med nje, kot bi jih hotel še bolj pobeliti.

Starček je prišel na cesto, ki je vodila proti mestu, in hitro korakal dalje. Kamor je vzplaval oko, sama snežena krajina, čisto bela in ledena, le tupatam je štrlelo v samotni golo drevo navpik in se krivilo v burji; povsod mrtva praznina, tiha in nema, brez življenja. Solnce se je le kot blede plošča malo svetlilo skozi meglo, ki je kot ogromen pajčolan ovijala zemljo.

Starcu so šklepetali zobje od silnega mraza, obraz mu je posinel, in po obleki se poobesil sneg. Vzdih se mu je privil iz prsi.

Ah, mraz je bilo tudi v njegovem srcu, tudi tje notri je zapadel sneg, radost je ubežala in solnce zatonilo.

Doma mu leži žena nevarno bolna. Pred štirinajstimi dnevi ji je na ledeni poti spodrsnilo, in pri padcu si je izvinila levo nogo. Sam ji ni vedel ničesar pomagati, pač pa so mu sosede

prinesle čudnih zelišč, mazil in drugih lekov, s katerimi naj bi zdravila nogo. A ni pomagalo. Najbrže so bila celo ona mazila vzrok, da se je napravila uprav nad kolenom velika bula, iz katere se je cedil smrhljiv gnoj. H kratu je noga strahovito otekla in postala črna, — starček se je kar stresnil, kadar se je tega spomnil — in žena ni mogla stopiti nič več nanjo. Kot hroma je obležala na postelji, ni se mogla več premikati, in pred par dnevi je pričela celo tožiti, da ji je pri srcu nekako tesno in hudo, da jo včasih zbode in jo napadejo silne slabosti.

„Le potrpi boš videla, da ozdraviš,“ je govoril on. Umreti vendar ne smeš, kaj naj delam sam brez tebe? — Če ti pa le ne bo odleglo, pa pojdem jutri v mesto po doktorja. Saj pravijo, da je dober gospod, in ozdravil te bo, ker je učen.“

Ženi se bolezen ni obrnila na bolje, temveč se je celo poslabšala, zato je šel danes v mesto po zdravnika.

Vem, da bo pomagal, — je mislil in dražje počasi korakal skozi meglo, — prijazen gospod je, in veliko jih je že ozdravil. — Na, mlinarja, — starček je izvil roko iz žepa in zamahnil z njo parkrat po zraku, potem pa jo je zopet hitro potisnil na prejšnje mesto — vse ni nič poma-

je, bogat gospod in mogočen gospod. Gospodar hoče biti lepe, rodne slovenske zemlje; krog slovenskih ušes, v katera je prej ta tujec govoril sladke besede, zvižga pasji bič in Slovenec, ki je tega tujca kakor berača oblekel in zdebilil, mu je le še „windischer Hund, windischer Trottel.“ Ta usoda ni prizanesla niti Kranjski z Ljubljano vred. Skoro pred sto leti so tam ustanovili našo hranilnico, takozvano „Kranjsko hranilnico.“ Ta zavod, katerega je zalagal edino le slovenski denar, so spravili nase in se ga krčevito drže ter je do današnjega dne ostal strogo nemškega značaja. Tako je nanesla usoda, da slovenski kapital nagromaden v ogromni množici — več ko deset milijonov kron leži v rezervi, da ne vedo, kam z njimi — preživlja in ohranjuje nemštvo v kranjski deželi. Vsa nemška društva, vsi nemški trgovci, vsa višja industrija — vse imajo zahvaliti svoj obstanek kranjski hranilnici. Na ta način si zamoremo razlagati dejstvo, da se je stoprav pred 20 leti posrečilo Ljubljano samo, to je občinski zastop iztrgati nemškemu kremplju. Nismo imeli srednjega stanu. Danes je vse drugače; danes imamo spretne slovenske trgovce, zavedne obrtnike, ki glasno kličejo po višji izobrazbi in organizaciji.

Trgovska zbornica kranjska, danes skoro povsem v slovenskih rokah, proslavila je svojo 50letnico s sklepom: „ustanoviti višjo trgovsko akademijo!“ Z največjo radostjo pozdravljamo to vest, s tem večjo radostjo, ker sklep izhaja od najkompetentnejše strani, od katere je gotovo pričakovati — izvršitve. Vendar si usojamo izražati nekatere pomisleke, kateri zaključujejo s konkretnim nasvetom. Vidi se nam, da bi se z ustanovitvijo akademije stavba začela graditi nekako pri strehi, dočim našemu slovenskemu trgovstvu in obrtništvu v splošnem nedostajajo najednostavnejših pojmov, elementarnih nauk. Koliko je naših trgovcev, o obrtnikih niti ne govorimo, zlasti po deželi, katerim je knjigovodstvo španjska vas, jasna pisava in računi velika preglavica. Blaznikova pratika jim nadomešča vodstvo knjig, katero je pogoj sine qua non vsakemu podjetju. Zato mislimo, in našega mnenja nočemo nikomur vsiljevati, da bi za današnje razmere mesto takojšnje ustanovitve trgovske univerze kazalo prej, ustanoviti slovensko trgovsko srednjo šolo, iz katere bi se pozneje akademija sama rodila. S tem nikakor nočemo tajiti potreba višje izobrazbe našim trgovcem; toda potrebam našega naroda primernejša bi bila šola, katere bi podajala osnovne nauke tako bodočim trgovcem, kakor bodočim obrtnikom.

Vkljub tem pomislekom pa nas sklep trgovske zbornice veseli do dna duše. Merodajni krogi so začeli uvidevati, da je začeti treba skrbeti za srednji stan, za slovenske trgovce in obrtnike, da jih je treba izobraziti, krepiti in organizovati. Kaže se nam upanje, da bode Slovenec kmalu

začel delati svojo trgovinsko bilanco in ob priznani marljivosti, žilavosti našega rodu je pričakovati, da bo postavljena bilanca — aktivna.

Slaba znamenja za parlament.

Včeraj se je otvoril po tolikem prestanku državni zbor. Znamenja pa, pod katerimi se je to pot parlament otvoril, so dovolj značilna za avstrijsko ustavo.

Parlament je brez vodilne osebe, brez vodilnega programa in brez rešilne večine. Prava zmes, od katere se že v naprej ne pričakuje nič uspešnega. Znamenja so vsaj skrajno neugodna.

Dokler se ne izvoli predsedništvo, vodi državni zbor najstarejši zbornični član. Tako je bilo tudi v včerajšnji prvi seji. V drugi seji dne 4. februarja pozdravi cesar zbornico s prestolnim govorom. Ta nagovor je bil že zdavno sestavljen, toda ni ugajal celemu ministerskemu zboru, temveč je zahtevala manjšina, naj se nek od stavek črta, sicer nastane ministerska kriza. Ker je bil med nezadovoljnejši tudi češki minister Rezek, se da pač slutiti, proti komu je bil kritikovan odstavek naperjen. Tudi to je neugodno znamenje za pomirjenje narodov.

V seji dne 6. februarja oddajo se volilni akti novoizvoljenih poslancev dotičnemu odseku v pretres in presojo.

Prazna slama! Saj smo videli pred tremi leti s koliko nepravilnimi glasovi je bil izvoljen n. pr. celjski poslanec dr. Pommer, ne da bi se mu bilo od dotičnega odseka sploh kaj očitalo.

V seji dne 9. februarja pa se izvoli predsedništvo, ako se do tedaj najde mož za to mesto. To je pač najzalostnejši pojav v našem parlamentarnem položaju, da se vsakdo brani tega „uglednega“ mesta. Predsedniški stol se je moral v zadnjih treh letih zameriti najidejnejšemu in najmanj občutljivemu poslancu, zakaj, poslušati mu ni bilo treba le najgrših psovov neolikanih Wolfovcev, temveč leteli so tudi črniki in druge tvarine proti njegovi glavi. Kako naj uživa tedaj mož na tem mestu potreben ugled?

Res pa bo tudi izvolitev predsednika največja preglavica započetega zasedanja. Pač so Nemci staknili moža za ta posel v osebi štajarskega deželnega glavarja grofa Attems-a. Mož se tudi ne bi branil namenjene mu časti, a tukaj imajo tudi Slovani kaj govoriti in ravno slovenski poslanci poznajo od doma nepristranost grofa Attems-a.

Vse kaže, da stranke v novem državnem zboru ne bodo prav nič več popuščale od svojih pravic, niti tedaj, ko bodo zahtevale od njih zatajevanje državne koristi. Tako pride, da imamo v novem parlamentu vse polno strankarskih načrtov, toda nobenega parlamentarnega načrta.

Take neizprosnosti ni bilo niti za časa češke obstrukcije. Provročili so jo temveč Nemci s svojjo „Gemeinbürgschaft“.

Odkar imamo v Avstriji ustavo, je v sedanjem državnem zboru prvič, da vodijo vse po

slance nemške narodnosti edino le nacionalni nagibi. Nasprotja med nemškimi radikali, klerikali, kračanskimi socialisti, pristaši nemške ljudske stranke, vseh teh nasprotij načeloma ni več, vsi so edini gledé skupnega pobijanja Slovanov. In Slovenci?

Mali tuost svojih zastopnikov odposlali smo Slovenci na Dunaj, pa še ti ne morejo priti do edinosti. Pa smo še res „majhni“ in „manjvredni“ v primeri z nemško narodno zavestjo?

Vlada je zadovoljna z nemško „Gemeinbürgschaft“ čeprav jo sestavi in vodi sam prusofski Wolf. Sedaj ima vsaj večino, na katero skrivoma računa. Murda je vlada na krivi sledi, po kateri se pride — v brlog, ne pa v paradiz, toda potaplajoči oklepa se tudi bilke.

V zagatah pa je tudi avstrijska vlada, ki ji grozijo od vseh strani. Avstrija nima sedaj carinske zveze, nima postavno sklenjene kvote. Naša država živi od danes do jutri. Celo edinost armade je v nevarnosti.

Vse te neprilike preračunili so nemški politiki tankovestno ter prišli do zaključka, da se da baš sedaj z največjim uspehom nastaviti vladi nož na vrat — ter ji narekovati, kaj mora vse njim dovoliti in kaj Slovanom odbiti. Za to pa je treba edinosti vseh strank, kar Nemci razumejo, dočim se naši jugoslovanski poslanci še borijo z zasebnimi nazori.

Celjske in štajarske novice.

(Osebnosti.) Poštni kontrolor v Celju g. Alojzij Koweindl, je imenovan višjim poštним oskrbnikom na mesto vpokojenega dr. Sartoryja. Poštni praktikant je postal v Celju gosp. Ksist Hrovatin, bivši učitelj na Goriškem.

(Promocija.) Doktorjem prava je bil promoviran pretečeni terek na graški univerzi gosp. Anton Mulej, c. kr. avskultant v Celju.

(Osebnosti.) G. dr. Fr. Rosina, odvetnik v Ljutomeru se preseli v Maribor; v Ljutomeru prevzame odvetniško pisarno g. dr. Karol Grossmann, dosedaj odvetniški koncipient v Mariboru.

(Celje — 40% občinskih doklad.) Celjski mestni odbor ni imel časa pred začetkom tekočega leta sestaviti svojega računa. Vsi mestni odborniki so imeli čez glavo opraviti pri agitaciji za dr. Pommerja in vsi so tudi dobro vedeli, da bi jim občinski proračun pri volitvah za državni zbor utegnil vzeti nekaj glasov. Mečkali in mečkali so na celjskem rotovžu že leta in leta z 32% dokladami na davke. Zdaj pa tako ne gre dalje in povišali so doklade na 40%, torej na enkrat za 8%. Župan Stiger je celo hotel 50%. To so pa modro še le 25. t. m. sklenili, samo da volici za državni zbor poprej dr. Pommerja volijo. V Celju postaja življenje vedno dražje in neznosnejše. Za tako visoke občinske doklade nimamo še zdrave vode, pač pa deli občina frankfurtske zastave hišnim posest

galo, rekli so že, da umira, potem so šli še po dohtarja, in ta mu je dal tako dobrih zdravil, da je čez teden ozdravel. In tudi Luciji bo pomagal. K njemu stopim v sobo, se odkrijem in ga prav lepo poprosim: „Moja žena je bolna, in vi gospod dohtar ste dober in učen človek, pojdite z menoj in jo ozdravite.“ Saj vam rad plačam, kolikor zahtevate, sicer nisem bogat in zdaj nimam denarja, a naša kravica, naša košuta ima tako lepega telička, — in tega bom prodal. In vse vam bom plačal, prav vse, gospod dohtar.“

Tako mu porečem; njemu se bo smilila moja Lucija, pojde in jo ozdravi.

Obraz se mu je razvedril, oči so veselejše gledale v svet, in ustnice se širile na smeh, tako se je bil vtopil v to misel. A potem se je zopet spomnil žene, njenega voščenega obraza, bolne noge, njene slabosti, spomnil se je, da se ne more niti ganiti več iz postelje, in obraz se mu je zopet zresnil, žalost je legla na lice in zabelelo ga je v dnu srca.

V teh mislih je skoraj pozabil na ledeno burjo, ki mu je pihala v hrbet, na sneg, na premle ude in na ozeble noge. Nikakšne moči ni več čutil v sebi, in le misel, da leži doma ljubljena žena bolna, ga je gnala naprej. Me-

hanično je prestavljal noge po gladki cesti, se opotekal in lovil z rokami. Mraz mu je silil skozi kožuh, in ledene struje so vele od vratu navzdol.

Bil je še le na pol pota, a niti za hip ni podvomil, bi li šel naprej ali ne. K zdravniku mora priti, to je bil njegov sklep in trdna volja, — in stopal je dalje.

Prišel je do potoka, ki je tekel nekaj časa vstric ceste in se potem izgubljal počasi med poljem. Vrbovo in jelševo grmovje je raslo ob vodi, vse ovito s srežem in globoko priklonjeno vsled ledenih svečic, ki so se bile poobesile po vejicah. Iz vode je vstajala para, se pušila in slednjič izginjala v zraku. Nekaj ptičev tihih in plahih, je poletavalo med grmovjem, a zažgolet ni niti eden.

V to splošno tišino je naenkrat zazvenel jasen žvenket kraguljčkov; in po cesti za starcem so pridrsale šani. Na njih je sedel debel človek, ves zavrt v gorke, kosmate odeje, le črna kučma je molela v zrak.

Starček je obstal in zavpil nad debeluhom: „Oo, postojte, oo, vzemite me na voz!“ Krilil je z rokami in se opotekal proti vozu.

Debeli človek se je obrnil proti starcu in skušal vgtaviti konja.

„Le sedite, očka, za dva groška vas pa popeljem v mesto.“

„To bo pa preveč.“

„Saj vas ne silim, sedite, ako ne, poženem.“

„Veste, v mesto se mi mudi k dohtarju,“ je govoril starček in lezel nerodno na sani, „če prosil bi vas, pa žena je bolna.“

„Že prav, že prav, pa dva groška, kot sem dejal.“

Starček je izvlekel iz notranjega žepa pri kožuhu velik, rdeč robec in začel razvezavati rogel, kjer je imel zavezanega in zavitega nekaj drobiža.

„Saj sta?“ Je rekel in obračal dva svetla groša po dlani.

„Tako, zdaj pa nimava več mnogo do mesta.“

Oni je vzel denar in vdaril po konju.

„Malo mesa bi tudi rad kupil za ženo, prav slaba je, no —“

„Tega vzamete lahko pri meni, saj sem mesar.“

„Seveda, no, pa to opravi kar mimo-gredé, pa grem potem k dohtarju; da bi bil le doma!“

„Doma je gotovo, ob takšnem vremenu se ne gane nikamor.“

nikom ob nemških slavnostih. Seveda je bil sedanjí občinski odbor voljen pod geslom: Prvič nemštvo, potem še le pomočki za boljše življenje. Uspeh: za 8% višji davki.

(Celjski nemški „Studentenheim“) stoji v Gaberjih, ker se na vzhodnem kraju državne ceste iz Celja proti Vojniku mestno ozemlje neha pri Koprivnici. V zadnji seji mestnega odbora so sklenili pridružiti svet „Studentenheima“ mestu in v ta namen pogajati se z občino celjske okolice, kateri ta hiša z zemljiščem pripada. Tudi Maksimilijanovo nekdanje pokopališče in Jarmerjevo vilo zraven njega bi radi pridobili v mestni okoliš in začeti nameravajo dogovore o tem z gospodom opatom celjskim in gospodom lesnim trgovcem Jarmerjem. Podžupan Rakusch je izrekel mnenje, da g. opat nima vzroka protiviti se, da se mesto razširi čez Maksimilijanovo pokopališče, ki po njegovih besedah itak nič ne nese. Ni naša stvar nagibati sklepe v tej zadevi celjske opatijske nadarbine in občine celjske okolice na eno ali drugo stran; čuditi se pa moramo, da podžupan Rakusch ne ve, da je Maksimilijanovo pokopališče kot tako že l. 1890 nehalo in da zemljo prejšnjega pokopališča sme g. opat od tedaj poljubno hasnovati kakor nadarbinin svet okoli nje. Drznost prav nemško-celjska je, pričakovati od rimsko-katoliškega cerkvenega dostojanstvenika, da bo drage volje ustregel željam celjskega mestnega odbora, ki mu glede konkurenčnih doneskov za farno cerkev dela največje zapreke in mu sploh v vsakem oziru nasprotuje.

(Opomin nemškim trgovcem in prodajalcem z moko), je ponatisnila požidjena „Marburger Zeitung“ iz istotako požidjenega „Obersteirer Blatt-a“, kateri piše sledeče: „Čez nekaj dnij obiskuje potovalec firme Peter Majdiča, posestnika paromlina v Celju, trgovce in prodajalce moke naše nemške Gornještajarske, da bi nabiral naročila za tega slovenskega paromlinarja. Pri tej priložnosti opominjamo, da je Peter Majdič, ki išče naročila v nemški Štiriji, daroval za zgradbo „Narodnega doma“ v Celju 60.000 K, in ima povsod, kjer tirjajo slovenski priseljenci, svojo darežljivo roko odprto, ter je potrdil svoje sovraštvo do Nemcev posebno s tem, da je pri obisku Čehov v Celju s svojimi konji se brezobzirno v Nemce zaletaval. (Ker je nemška družal navalila na njegov voz, a gosp. Majdič ni bil tako „vljuđen“, da bi bil sebe in konje pustil kamenjati. Op. pisca.) In taka tvrdka si podstopi Nemcem svoje proizvode priporočati? Nemški kupci, varujte se takih agentov slovenskih tvrdk, pokažite vsakemu duri!“ Ta opomin naših nemških Židov velja tudi za Slovence, ter jim živo kliče: „Svoji k svojim!“ S tem dopisom je nemška besnost nehote pohvalila vrline gosp. Majdiča pred vsem razsodnim svetom, akoravno skušajo, kakor je že to njihova brezobzirna navada, opisati vga dobra dela slovenskega rodoljuba za velik greh, ker mu oponašajo, da podpira svojega stradalajočega brata, ter opisujejo to za sovraštvo do Nemcev. Pozor tedaj slovenski

trgovci, pokažite tudi v dar vsakemu agentu nemške tvrdke. To naj bo za odgovor na nemško brutalnost!

(Izžrebani porotniki) Za prvo letošnje porotniško zasedanje pri celjskem okrajnem sodišču so izžrebani glavni porotniki naslednji gg: Čas Valentin, posestnik v Rohravi; Achleitner Jos, pek v Celju; Fran Kupnik, trgovec v Konjicah; Franc Strafella, notar v Rogatcu; Anton Turnšek, trgovec v Žalborju; Andrej Presker, posestnik in obč. tajnik v Tebarjih; Adolf Rosina, zdravnik v Ločah; Franc Kowatsch, posestnik v Konjicah; Makso Kvac, pek v Sevnici; Franc Gradnik, posestnik v Črni; Karl Rebul, lekarnar v Slov. Gradcu; Franc Reher, posestnik v Pernovem; Avgust Preskar, posestnik v Podstredi; Josip Jazbinšek, obč. predstojnik v Loki pri Planini; Anton Kralj, usnjar v Polju; Anton Verbovšek, gostilničar v Potčetrniku; Janez Ogrizek, posestnik na Slatini; Ferdo Roš, župan v Trbovljah; Anton Cvetko, trgovec v Podčetrniku; Jos. Wreschagg, pisar v Celju; Jos. Balon, posestnik na Bizeljskem; Avgust Böheim, trgovec na Slatini; Franc Petrin, mlinar v Spod. Pobrežju; Franc Agrež, gostilničar v Pišecah; Jos. Hofbauer, posestnik, Sv. Jurij v laškem okraju; Dominik Bezenšek, trgovec na Frankolovem; Franc Virant, posestnik v Brežicah; Albin Pečar, trgovec v Olimju; Jakob Rauter, mlinar v Št. Ilju; Franc Simončič, gostilničar v Sevnici; Janez Maček, posestnik v Slatni; Miha Luževič, posestnik v Petrovčah; Jurij Samec, posestnik v Poljčanah; Jos. Miaker, posestnik na Ponikvi; Ivan Kurent, gostilničar v Sevnici in Martin Volavšek, pek v Pišecah. Nadomestnim porotnikom so izžrebani gg: Franc Sernec, posestnik v Ložnici; Marko Tratnik, posestnik v Celju; Franc Krick, trgovec v Celju; Anton Kolenc, trgovec v Celju; Ignacij Jekl, posestnik v Vojniku; Franc Praunseis star., posestnik v Št. Jurju; Karl Freiburger, meščanski učitelj v Celju; Ivan Petrak, posestnik v Št. Petru in Martin Novak, meščanski učitelj v Celju.

(Duhovniške premembe.) Župnijo pri Sv. Petru v Sav. dol. je dobil g. Pavel Horvat, župnik pri Sv. Joštu na Kozjaku. Premesčen je g. Gašpar Zernko od Sv. Lenarta v Slov. gor. v Marenberg. Za kaplana k Sv. Lenartu pride g. Makso Ocvirk, provizor v Podstredi.

(Učiteljske premembe.) Nadučitelj je postal pri Sv. Petru nad Laškem g. Jernej Troha, dosedanji vodja ondote šole. Na mariborski meščanski dekliški šoli je nameščen za drugo skupino Jos. Dorfmeister iz Češke, a za I. skupino Ida Daut, dosedaj ljudska učiteljica. Pri Sv. Petru pri Radgoni je nameščena gđ. Josipina Kren, v Kapelah pri Brežicah pa gđ. Ivana Piller.

(Od Sv. Krištofa pri Laškem) nam toži rodoljub, da so razmere v tej občini skoraj slabše, kakor za časa nemškutarske vlade. Občina uraduje še vedno vse nemško, a občinski tajnik pa je naravnost zagrizen nasprotnik slovenskega ljudstva in jezika, ki se brati z najhujšimi nemčurskimi hajlarji ter zabavlja v

napisi družbi bez Slovence. Merodajni može hoteli morali pač enkrat vzeti brezovo metlo, če ne krampa, da se ta gnjiloba iz slovenske občine pomene za vselej.

(Slov. pevsko društvo „Vraska Vila“) na Vraskem izvaja si je pri svojem četrtem občnem zboru za bodoče leto sledeči odbor: Karol Schwentner, predsednikom; Matija Sevnik, podpredsednikom; Ivan Kramar, pevovodjem; Franc Oset, blagajnikom; Franc Ocvirk, tajnikom; Anton Aleš, gospodarjem; Ivan Golob, Luka Stober in Anton Zorko, odbornikom. Društvo se priredilo lep predpustni koncert s plesom, pomladni koncert s srečolovom na prostem, cesarsko slavnost in običajno nagrobno. Prešernov večer in še več manjših pevske večerov. Vaje vršile so se izvzemši šolskih počitnic redno po dvakrat, odnosno trikrat v tednu. Udov je bilo: dva častna, trije ustanovni, 36 izvršujočih in osem podpornih. Blagajničnega prometa je bilo 513 K 69 vin. in ostanek v blagajni znaša 195 K 20 vin. Slavna posojilnica na Vraskem podarila je tudi letos v društvene namene 40 K, za kateri dar se ji tem potem izreka najtoplejša zahvala.

(Koncert Sl. pevskega društva „Vraska Vila“) se vrši dne 10. februarja t. l. s sodelovanjem celjske narodne godbe v gornjih prostorih gostilne „Slovan“ na Vraskem s sledečim sporedom: 1. H. Sattner: „Opomin k petju,“ mešani zbor. 2. A. Leban: „Molitev,“ moški zbor. 3. H. Volarič: „Grajska hči,“ mešani zbor s tenor, sopran in alt solo. 4. Beethoven: „Večernica,“ moški zbor. 5. Žirovnik: „Kukovca,“ narodni mešani zbor. 6. H. Volarič: „Novinci,“ moški zbor. Ples. Začetek točno ob 7. uri zvečer. Vstopnina za osebo 1 krona.

(Iz Rečice v Savinjski dolini) prejeli smo na našo zadnjo notico o konzumnem društvu popravek, ki pa je vse kaj drugega nego popravek ter poln tolike surovosti, da smo ga izročili pristojni oblasti v nadaljnjo postopanje.

(Savinjska podružnica Slov. planinskega društva) ima v soboto t. j. na Svečnico, dne 2. febr. t. l. na Ljubnem v gostilni g. Fr. Petka svoj občni zbor ob 2. uri popoldne. Spored: 1. Pozdrav načelnika. 2. Poročilo tajnikovo o društvenem delovanju. 3. Poročilo blagajnikovo. 4. Proračun za l. 1901. 5. Nasveti in predlogi. Ako ne bo ta občni zbor sklepčen, vrši se v smislu društvenih pravil isti dan ob 3. uri popoldne drug občni zbor, ki je sklepčen pri vsakem številu navzočih. Gostje dobro došli! Savinjska podružnica S. P. D. ima navado, da zboruje vsako leto v kakem drugem kraju; tako je tekom let zborovala že v Gor. gradu, Mozirju, Celju, Žalcu itd., letos pa bo na Ljubnem, v tem prijaznem trgu ob bistri Savinji. Želeti je, da se vsi udje v kolikor možno mnogobrojnem številu udeležijo občnega zbora, saj je planinsko društvo velike važnosti za naše krasne planinske kraje, in četudi v prvi vrsti za te, je vendar tudi velikega pomena za ves narod.

Starca je zopet zaskrbelo kaj potem, če bi zdravnik ne hotel oditi z njim. No, pa ga bo že pregovoril, saj mu bo plačal. Telička je res škoda, tako je lep in rejen, da ga je veselje pogledati. In tako pametno gleda in prijazno, — res, prav hudo mu bo, ločiti se od njega, kot da je njegov sinček. — Pa za ženo bi dal rad vse, še košuto bi prodal, da bi le ona ozdravela.

Med tem sta se približala mestu. Burja še ni ponehala, temveč je piskala in zavijala po ozkih, mestnih ulicah, kjer ni bilo žive duše. Megla je ležala še vedno nizko med poslopji, in solnca ni bilo.

Kmalu potem je stopal starec proti zdravnikovemu stanovanju. Tiho je vstopil in odšel po stopnicah v prvo nadstropje.

Doktor, okrogel mož, kratke, rjave brade in prijetnega glasu, je bil doma, in starec mu je takoj začel razkladati bolezen.

„Torej na ledu je padla in si zvinila nogo,“ je govoril zdravnik.

„Da, gospod dohtar, prav v kolenu in potem se ji je napravila velika smradna bula. noga je silno otekla, postala rdeča in potem črna, da je kar grozno pogledati.“

„Pa ste sami že kaj zdravili nogo?“

„Sosede so nekaj prinesle, in potem sva s ženo večkrat dela na koleno nekakšnega mazila in obvezala nogo.“

„In nato se je napihnila bula?“

„Da, kmalu nato sem opazil, da se koža napenja, in potem je začelo teči ven.“

„Torej se ji je prisadilo, ali pa ste ji celo kri zastrupili z vašimi mazili.“

„Nisem vedel, — sosedje so dejale, da bo pomagalo.“

„Pa zakaj niste prišli prej?“

„Mislili smo, da ne bo nič.“

Doktor je odmajal z glavo, starec pa se je radovedno oziral okrog sebe po steklenih omarah, napolnjenih z debelimi knjigami in steklenicami, se čudil krasnemu pohištvu, mehkim stolom, dragocenim preprogam, svetlim mizam z edno samo, lepo izrezljano nogo, velikim ogledalom in podobam z zlatimi okviri, poobešenim zo zidu, ki je bil tudi ves poslikan. Tako nebeško lepo se mu je zdelo, da bi le gledal, — a pri njemu doma, kakšno siromaštvo!

„Vi bi gotovo radi, da pridem k vam na dom?“

„Da, gospod dohtar, prav lepo bi vas prosil, — in da bi prišli še danes; prodal bom telička in vam plačal.“

Doktor mu je obljubil, da se pripelje popoldne, za sani in konja bo že sam poskrbel.

Starec je odšel zadovoljen.

Vse je dobro opravil, doktor pride in ozdravi mu ženo. In še bosta skupaj živela ter se veselila kct prej. Prišla bo pomlad, in vrt bo ozelenel in se zavil v belo, nežno cvetje, črešnje in jablane bodo — kot eden sam ogromen šopek štrlele v solnčni zrak. Začelo se bo na polju delo, sijalo bo solnce in peli bodo škrjančki.

Zdaj ga ni mrzilo, ah, grela ga je nada in radost in upanje.

Solnce se je bliskalo skozi meglo, in po snežni krajini so se utrinjali svetli biseri.

Sam ni vedel, kdaj je prehodil vso pot, tako hitro je bil doma.

„Lucija, vse je dobro, dohtar se pripelje popoldne, in gotovo te ozdravi! — Lucija, ali ne čuješ?“

Ker se ni nič ganila, je stopil k postelji in jo potegnil za roko. Zazibalo se je vse telo. Pogledal je ženi v obraz in otrpnil.

Steklene oči so zrle nemo vanj, in koščena brada je strmela v zrak.

Bila je mrtva.

(Čitalnica v Brežicah) vabi najvljudneje na koncert in plesni venček v nedeljo 3. februarja 1901 v prostorih "Narodnega doma". Godba in kr. pešpolka št. 53 iz Zagreba. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina za osebo 2 K.

(Smarasko-rogaske učiteljsko društvo) zboruje v soboto dne 2. svečana ob 11. uri popoldne v Smarju, da izvoli nov odbor in da pretrasa praviila "Zveze slovenskih štajarskih učiteljev in učiteljic". K obilni udeležbi vabi odbor.

(Konjiška čitalnica) priredi dne 13. svečana t. l. v svojih prostorih gostilne gosp. Wallanda v Konjicah, plesni venček. Izvoli naj se priti ako mogoče v kostumih, inče v salonski obleki. Svira konjiška narodna godba. Začetek ob 8. uri. Vstopnina za osebo 1 K. Vabilo velja ob ednem za legitimacijo.

(V pomoč "nemškemu" Ptuj) pride iz Celja odvetniški kandidat dr. Edvin Ambrositsch (njegov oče se piše Ambrožič, brat pa Ambrositsch). Slovenci ptujske okolice že poznajo svoje zanesljive narodne zagovornike, Nemcev pa tudi ni toliko, da bi jim ne zadostoval dosedanjí odvetnik. Novi odvetnik bo tedaj pač imel dovolj časa, da posveti svoje moči društvom "Südmark", "Studentenheim" itd.

(Kmetijsko bralno društvo v Krčevini pri Ptuj) priredi v nedeljo 10. svečana t. l. v gostilni g. Blaža Vindiš ob 4. uri popoldne običajno društveno veselico s petjem in srečolovom itd. K mnogobrojni udeležbi vabi vljudno odbor.

(Gasilno društvo pri Sv. Juriju na Ščavnici) priredi v nedeljo 3. februarja t. l. plesni venček s šaljivim srečolovom v gostilni g. M. Slana, pri kojem svira godba gasilnega društva. Začetek točno ob 3. uri popoldne. Na mnogi obisk vabi odbor.

(Od Kapele) Slavna posojilnica v Gornji Radgoni je darovala našemu bral. društvu 20 K. S tem prispevkom bo odbor nakupil društvu nekaj knjig, ker udje vedno največ žele leposlovnega branja. Slavni posojilnici iskrena zahvala!

(Slovenski trgovci, pozor!) Rodoljub od Drave nam piše, da kraji od Maribora do Koroške na levem bregu Drave pogrešajo narodnih trgovcev. So pa tudi kraji, ki sploh nimajo nobenega trgovca, tako Sv. Ožbalt, Brezno, Marija Dev. v Pušcavi itd. Ljudje iz teh krajev hodijo po več ur dalje v Št. Lovrenc, kjer podpirajo nemškutarske trgovce. Ker pa je začelo slovensko ljudstvo v teh krajih probujati se ter je razmeroma še prav imovito, težko je vsakomur, da mora podpirati svoje sovražnike. Tudi narodna organizacija bi mnogo pridobila, da se naselijo v omenjenih krajih podjetni in zavedni mladi slovenski trgovci.

Druge slovenske novice.

(Potrjen zakon.) Cesar je potrdil v dežel-nem zboru kranjskem sprejeti zakon glede opustitve ednega dela iz Krškega v Koritnico tekoče okrajne ceste.

(Družba sv. Cirila in Metoda) je prosila v svoji potrebi vse občine po Slovenskem s posebej jim doposlanimi pozivi za pomoč. Navajala jim je v zgled domoljubne češke občine, ki goré in žrtvujejo za svojo "Osrednjo šolsko matico" v Pragi vse, kar je v njihovi moči.

(I. redni občni zbor) slovenskega trgovskega društva "Merkur" v Ljubljani vrši se v nedeljo dne 3. februarja t. l. točno ob pol 3. uri popoldne v "Narodnem domu" pritličje na levo v društvenih prostorih. Dnevni red: 1. Poročilo tačasnega odbora. 2. Volitev odbora in sicer predsednika, podpredsednika, predsednika društvenega sodišča, 18 odbernikov in dveh preglednikov računov. 3. Slučajnosti. K obilni udeležbi vabi odbor.

(Veliki pustni korzo) ali Slavčeva maškara-rada vrši se v nedeljo dne 10. februarja 1901 v "Nar. domu" v Ljubljani. Sodeluje sl. meščanska godba. Začetek ob 8. uri zvečer.

(Oseba vest.) Okrajni šolski nadzornik v Kranju gosp. Andrej Žumer je dobil naslov ravnatelja. — Na ljudski šoli v Zagorju ob Savi je začasno nastavljena učiteljica gđc. Ivana Škrjanc.

(V Ameriko) se sedaj zopet močno izseljujejo iz Kranjskega. Tudi fantje, ki še niso

vojašine prosti, bi radi šli v Ameriko, pa jim ljubljanska policija brani.

(V kupju austrupil) se je na poti iz Ljubljane proti Gradcu kakih 28 let star mož, pital se je menda Mihel Kosowski, in je rodom Ljubljčan. Dokumentov ni imel pri sebi, pač pa je med vožnjo vrzel nek zavitek v Savo.

(Umrli) v Kropi na Gorenjskem pretečeno nedeljo g. B. Schüller, bivši trgovec in fužinar. Zadnjih deset let je bil popolnoma slep. Zastopal je sl. deželni odbor delj časa v c. kr. okrajnem šolskem svetu v Radovljici. — V Cerkijah na Gorenjskem pa je umrl dne 28. t. m. tamonjni častni občan in dolgoletni okrožni zdravnik, g. Ed. Globočnik v 61 letu svoje dobe. Bil je odlikovan z zlatim zaslužnim križcem.

(Prebivalstvo v Novem mestu) broji sedaj 2162 duš. Leta 1890 so jih naštehi 1965.

(Na progi dolenskih železnic) se s 1. febr. opusté vozovi prvega razreda pri vseh osebnih vlakih.

(Koroške novice.) Petdesetletnico obstanka obhaja letos trgovinska zbornica celovška. — V Libelčah je pogorela žaga M. Bornika p. d. Rečnika. — C. kr. naučno ministerstvo je potrdilo zasebno pripravnico, katero so ustanovile celovške uršulinke za učiteljice. — V Glandorfu je vlak povozil železniškega delavca K. Šugla. — Baron Helldorf je kupil fužine na Mostiču. — Nov poštni urad je dobilo Podgorje v Rožu.

(Umrli sta) g. A. Leban, vodja svetišča na Sv. Gori pri Gorici v 65 letu svoje dobe in frančiškan F. Podbregar istotam. N. v. m. p!

(Ponesrečil.) J. Črne iz Grogarja na Goriškem je vozil 28. m. m. zvečer klade iz Trnovega. Na klancu je hotel ali zavreti voz ali ustaviti konje. Prišel je blizu konja, ki ga je udaril tako močno, da je omahnil in kmalu potem umrl.

(V morje vrzel) je 28. t. m. na Reki krojač J. Furhaber s Štajarskega svojo 22letno ženo. Pri begu je bil lopov vjet; truplo žene so že dobili.

(1000 kron nagrade) je priznalo železniško ministerstvo A. Ivkoviču v Labinu v Dalmaciji, ker je na večer 10. nov. m. l. rešil železniški vlak pri Starem gradu preteče nevarnosti. Iz lastnega nagiba je tako dolgo dajal znamenja, da se je vlak ustavil pred mestom nesreče.

(Za zgradbo dež. norišnice v Gorici) je po nalogu dež. odbora že kupljen svet ob cesti med Gorico in Sempetrom za nekaj nad 50.000 gld. Norišnico hočejo zgraditi za 350 oseb.

(Vina iz Italije) se je preko Reke lani zvozilo v avstro-ogrsko državo 261.691 meterskih stotov. Leta 1899 se ga je zvozilo še 877.813, l. 1898 pa 973.170 met. stotov. Tudi uvoz italijanskega vina preko Trsta se je precej znižal.

Dopisi.

Iz Laškega trga. K letošnjim državnoborskim volitvam za mesta in trge prišel je na pomoč laškim nemčurjem znani kričač, bivši črevljar Anton Klanšek, doma v Radečah na Kranjskem, kateri je pred kakimi tremi meseci pobral šila in kopita — kar mu jih je še ostalo — ter odšel v Ljubljano, kjer izvršuje svojo kopitarsko obrt pri tovarni za smodke; to bodi tem potom Ljubljčanom priporočeno. Laški nemčurji so mu baje poslali toliko denarja, da se je pripeljal sem, ter da je potem še tri dni po volitvi popival in hajlal po krčmah in zabavljal mirnim Slovincem.

K volitvi šli so pa tudi tukajšnji nemčurški podrepaniki, kakor dva gostilničarja, katerih nobeden niti trohice nemški ne zna; eden se ni mogel obuti, pa prišli so po njega ter ga prisilili, da se je obul, akoravno ga je tako bolelo, da se je zraven grdo kremžil. Ob palici je lezel na volišče. Drugi, oče Vivoč, pa naj malo pomisli, kje je rojen, ter od koga živi, da gre izdajati svoje brate. Tretji pa, ki ima svoje posestvo podprto na Hum, tudi ne zna več nemškega, kakor poslušati, — je pa že imel volilni listek popisan za dr. Dečko ta, nemčurji so mu listek vzeli ter napisali nanj Pommerjevo ime.

Neomajno pa so stali za narod bolj zavedni Slovenci, imenujem samo tri, katerim se grozi z bojkotom, namreč Mrzel, Plevel in Mastek. Slovenci, podpirajte jih!

Sv. Frančišek v Savinski dolini. Neznanost od dandanes že davčna bremena, katera se ubogemu kmetu nalagajo. Ako pa kmet še kako obrt, recimo krčmarsko obrt opravi, plačevati mora takovrstnih davkov, davčnih priklad, pristojbin itd., da jih niti še prav imenovati ne more. Gotovo edna najkrivičnejših dač je pač užiten davek od raznih jedil in pijač, katera kmet krčmar sam, oziroma njegova obitelj, posli, delavci itd. povzijejo. Ako pomislimo, da mora kmet krčmar od svojega posestva že itak državni davek, ogromne deželne, okrajne in občinske priklade plačevati, je vendar to gorostastna krivica, da se ubogemu kmetu in njegovim domačim niti grizljeja mesenine, niti kapljice sadne pijače brez odrajanja posebnega užitninskega davka ne privoči, akoravno je vse to sam v potu obraza na svojem posestvu pridelal.

Znano nam je sicer, da so se naši poslanci v državnem zboru že trudili, da bi se v tem oziru dotična dačna postava predrugačila ter vse krivične določbe odstranile, a žali Bog, bil je ta trud do danes brezuspešen. Prosimo pa našega vrlega poslanca g. vit. Berkša, da se pri prihodnjem zasedanju državnega zbora blagevolje potruji in vladne kroge zopet na krivične določbe omenjene dačne postavice opozori.

Kako opravičena je pač ta naša javna pritožba, bočemo tukaj dokazati le z ednim slučajem.

Posestnik in krčmar Josip Natlačan p. d. Martinovc v Ksaveriju, je zaklal dne 3. januarja za dom, a ne za krčmo, troje svinj. Glasom užitnodavčne bolete št. 599 je moral od te mesenine plačati 5 K 17 vinarjev užitnega davka, a občinski mesogleda Franc Trbovšek zahteva kot pristojbino za ogled teh treh svinj še posebej 1 K 20 vin. Tirjatev te ogledne pristojbine pa menda ni opravičena, kajti mesogleda dobiva plačo za svoj posel od občinskih priklad, h katerim tudi Natlačan precejšno svoto prispeva. Ker pa ta posestnik in tudi drugi sosednji krčmarji do te dobe takih oglednih pristojbin niso plačevali, tudi Natlačan tega plačati ni hotel. A slavno županstvo v Bočni ga s plačilnim nalogom dne 16. januarja t. l. št. 62 opominja, da mora 1 K 20 vin. v osmih dneh plačati, sicer se bode ta znesek na njegove stroške z rubežnico iztirjal. Ako pomislimo, da mora ta kmet čez leto in dan razven ednajst domačih oseb še mnogo drugih kmetijskih delavcev in delavk s potrebno hrano preskrbovati, katera se mu pa na zgoraj omenjeni način z raznimi dačami in pristojbinami ne malo ogreni in osoli, potem pač ni čuda, da toliko našega ljudstva domačijo zapusti in se v daljno Ameriko preseli. Tužna nam majka!

Ponikva. Sodeč po dvamesečnem obstanku naše "Ljudske knjižnice", sme se reči, da je seme, ki je padlo na rodovitna tla. Ko se je otvorila dne 26. listopada m. l. — v spomin stoletnice Slomškovega rojstva — bilo jih je mnogo, ki so stavili vanjo svoje upanje; bili pa so tudi taki, ki so gledali novo podjetje nekažno od strani in z njim lastno škodoželjnostjo prorokovali skorajšnji konec.

Vsestransko zanimanje za "knjižnico", ki nudi našem prirotemu, ukaželnemu in potrebnemu človeku najraznovrstnejšega berila, ki ga je ustvarilo slovensko slovstvo, spričuje, da so pri sedanjih razmerah knjižnice za šolo in poleg šole najboljše pospeševalnice ljudske omike in ljudskega blaga.

Šola vpeljuje otroke v človeško družbo. Knjiga, ki nadaljuje teoretično učitelja, ga spopolnjuje človeka, bistri mu um, blaži njegova čustva in širi njegovo duševno obzorje. Človek, ki je mnogo čital, je v vsakem oziru veliko več vreden, nego oni, ki pozna samo abecednik. Z naobraženimi ljudmi dá se tudi kaj doseči in v njih moči je naša bodočnost.

To čuti ljudstvo samo in zato sega glasno po vsakem sredstvu, ki ga vodi do zaželjenega smotra. Dokaz temu je naša "ljudska knjižnica". V prvem mesecu svojega obstanka izposodilo si je 212 odraslih oseb in 146 otrok skupno 355 knjig. Razmere med čitajočimi močmi in ženami, fanti in dekletami itd. bi bilo sicer zanimivo vedeti. Vrednosti pa nima posebnih, ker v mnogih hišah je navada, da eden glasno čita,

drugi pa poslušajo in razlagajo. Tudi si hiše knjige križem posojujejo ter nekako tekmujejo, kdo bi več ure "ka" in več vedel. Staro in mlado, vse je po koncu, zlasti pa se poslužuje mladina lepe prilike.

Kaj čita ljudstvo najraje? Knjižnica šteje okoli 800 knjig najrazličnejše vsebine, med njimi knjige, ki so izšle, ko je ležalo slovensko slovstvo še v plenicih in take, ki so šele zadnje dni zagledale luč sveta.

Od vseh knjig pa se čita največ in najraje Gabrščekova "Slovanska knjižnica" — snovatelj knjižnic upošteva to okolnost, ki gotovo ne ostane na Ponikvo omejena — potem "Ljubljanski Zvon", "Jurčiča", "Tavčarja" in druge ljubljence slovenskega naroda.

"Knjižnica" napreduje v vsakem pogledu od dne do dne in napredovala bo ljudstvu v korist. G. pisatelji in založniki knjig pa se vljudo prosijo, naj bi se spominjali naše "knjižnice".

Šmarje pri Jelšah Če je dovoljeno "celjski žabi" prijaviti imena vseh onih Slovencev, ki so glasovali za dr. Dečkota, ne sme se tudi nam prepovedati sporočiti širšemu svetu, kateri Nemci, nemškutarji in njih podrepaniki so dali v našem slov. trgu svojo "štimo" nesposobnemu Pommerju.

"Celjska žaba" je pozvala s tem svoje somišljenike na bojkot, ki pa bo zadel, če bodo naši narodnjaki vedeli njeno nakano vedno prav tolmčiti, edino le k nam privandrane "lačenbergerje".

Nam mirnim Slovincem v Šmarju je tak trud prihranjen. Kajti, ako dá Bog, da se izpolnijo naši računi, imel bo Pommer pri prihodnjih volitvah v našem trgu manj svojih volilcev, kakor ima prstov na edni roki.

Koliko volilcev je glasovalo letos za Pommerja. Celih ednajst, kar je naravnost neverjetno. Med temi so seveda že znani Oberkolar, Kolar in Kolarič, ki so si stekli za pone srečni Wratschkotov šod nevenljivih in nepotrebnih zaslug. Prvega in zadnjega porivali bomo v bodoče marljivo v tukajšnji c. kr. urad, ker bi se sicer delo v našo škodo preveč kopičilo. "Kolarja" pa spominjamo na vsakdanji kruh, katerega mu delijo izključno Slovenci, ki pa se mu utegne polagoma, a neizogibno sušiti.

Tej velenemski trojici, kojih obrazi izgle dajo, kakor, da so se po 14 dni v osetu kisali, pridružili so se še naslednji pristni "hajlobru derji" in njih učenci: 1. notar Vin—cen—c Top—lak. Razložite obe imeni na posamezne zloge in uganili boste približno, kakšen je ta pristni nemški mož rojen od pristnih slovenskih staršev v slovenskih Grižah. Ne maramo se dalje z njim pečati, ker mož že pobira svoja kopita in jo kam od nas popiha, čim si nabere potrebnega drobiža. Zdrav hodi!

Vseh šmarsko-nemških prikazni nočemo posamič obdelovati, ker sta njih zunanost in notranost premalenkosti in bore malo zanimivi.

Zato rečemo mesto komentiranih drugih, tretjih, četrtih, petih kratkomalo kanclist Breznik, kontrolor Kramaršič, penzionista Strehar in Hübl, na prvi pogled sama nemška kri.

Samo trem, ozir. štirim čukom naj zapišemo par kratkih v spominsko knjigo. Penzionirani jetničar Kobal, na katerem je baš tako malo nemškega, kakor na ostalih treh, dal se je tudi premotiti, da je glasoval za Pommerja. Za svoj penzion in podbradek se ima zahvaliti svoji dolgoletni službi in pa dobri jedi in pijači nikakor pa ne Pommerju, kakor mu je v zadnjem trenutku brzojavil neki Drobiš iz Celja. Star človek, pa še tega ne ve!

Podoben tiček je krčmar Detiček, Lemberžan od kratkih nog do kuštrave glave je začel v zadnjem času v svojo skledo pljuvati. Kdo neki ga redi? Dvojica, trojica nemškutarjev ali pa sto in sto Slovencev, ki pribajajo leto in dan k njemu v gostilno. Že za časa Wratschkotovega rogovljenja se nam je zdel sumljiv, a verjeti nismo mogli, dokler ni črno na belo naših sumov potrdil. Mož še bo krvavo potreboval slovenskih grošev. Zavedni Slovenci pa vemo, da nas g. Detiček sam odganja in zato se ga bomo odslej vestno izogibali. Vse naše somišljenike, posebno pa naše kmete, opozarjamo na gostilno g. Jagodiča, ki je naš mož. Nosimo

denar tistemu, ki je naš kadar se gre za našo slovensko stvar.

O zadnjem volilcu, čevljarju Dobašku, se skoro ne splača govoriti. Njegova ladja se potapila in kadar bo Pommer zopet klical svojce na krov, ne dokliče njega več. Propadajoči roko-delec se končno najbolj osmeši, če se zateče k nemškutarjem, samo, da se huje opeče.

To vam je tedaj ednajstotica šmarskih "Vollblutnemcev", ki so slavili dne 11. januarja zvečer zmago v Detičkovih oštariji. V njih tovaršiji pa je bil tudi človek, privandran sem iz Kranjske, ki ne zna nemški in katerega je rešila le naša neumestna dobrot. Čuje na ime Vidga in je krojač. Prepričanja nima prav nobenega, resnosti in moštva iščeš pri njem zaman!

Narodno-gospodarske novice.

Ne zanemarjajmo v gospodarstvu malenkostij! Red, knjigovodstvo in proračun v domačem gospodarstvu.

Velike uspehe so dosegli, kakor nam dokazuje zgodovina in vsakdanje življenje, le oni možje, ki so pri vsi svoji spretnosti in sposobnosti ter vkljub največjim svojim črtežem vselej in povsod potrebno natančnost in skrbljivost uporabljali tudi ob izvrševanju najprostostih in najbolj vsakdanjih opravkov. Neki trgovec, pri katerem se je za razpisano mesto oglasilo mnogo trgovskih pomočnikov, ki so pa imeli vsi izvrstna spričevanja, tako, da ni vedel, za kate rega naj bi se odločil, vzel je prošajnikom, naj vsak izmed njih v košček papirja zavije za pet vinarjev soli. Nato je pa sprejel v službo onega pomočnika, ki je to neznamno malenkost naj spretnije in najčedneje izvršil. Z ozirom na mnogoletno skušnjo sklepal je opravičeno, da kdor se na malenkosti dobro razume, zasluži zaupanje tudi v najvažnejših opravkih. Slavni Napoleon, kateremu se je klanjala vsa Evropa, dosegel je tako velikanske uspehe zlasti zato, ker niti v najpomembnejših trenutkih ni pozabil upoštevati tudi najneznatnejše potrebe vojevanja. Pravi se, da je včasih, ko so mu okrog ušes že žvižgale sovražne kroglice, popolnoma hladnokrvno dajal povelja glede števila in kakovosti obuval, obleke, živeža in pijače, katera naj bi se iz raznih krajev nabavila za njegovo armado. O nekem angleškem ministru se pripoveduje, kako se je trudil vsak opravke, bodisi še tako vsakdanji, opraviti kar najvestneje in najpopolneje, tako, da so njegovi znanci in prijatelji rekali: "Ako bi moral naš minister par čevljev osnažiti, gotovo bi jih osnažil tako skrbno, kakor najskrbnejši služabnik na angleškem."

Dá, vsi izkušeni gospodarji prav dobro vedo, da dandanes ne živimo več v raju kakor Adam, in da teh božjih darov v naših gospodarstvih ni toliko, da bi mogli pospravljati brez truda košare jabolk in polne voze vsakovrstnega blaga, ne da bi se zanje v potu svojega obraza trudili. Vsi predobro vemo, da "zakon narave je ta, da iz malega raste veliko" in da vendar naše življenje ni loterija, kjer bi se za vloženo desetico priigrali tisoči in milijoni. Najlepši nauk, kako mi slabotni zemljani dosežemo svoje blagostanje, ako cenimo drobtine in malenkosti, dal nam je, kakor se čita v evangelju, Bog sam v onem trenutku, ko je pred 5000 možmi v puščavi dokazal svojo vsemogočnost, ker jih je na čudežen način nasitil z dvema ribama in šestimi ječme novimi kruhi. "Poberite drobtine, da konca ne vzamejo", dejal je. In kdo bi si bil mislil, da je teh neznatnih drobtin in ostankov bilo toliko! Pobrli so jih in nabrali za celih dvanaest košev! — Ne prezirajmo torej niti mi malenkostij v gospodarstvu!

Niti majhne, niti velike stvari pa ne morejo prav prospevati, ako v gospodarstvu ni natančnosti in reda v prostoru in v času in ako gospodar ne skrbi za snažnost v vseh delih gospodarstva.

Vsako izmed bralcev se je menda včasih v svojem življenju že srečal z ono vrsto nerednih ljudij, katere bi mogli imenovati posebejno nerednost. Pustite jih n. pr. nekaj trenutkov ob svoji pisalni mizi in nehoti vam naredi takšen strašen nered, da bi človek mislil, da namenoma

postavljajo vsako stvar na glavo. Ti ljudje zde ne skoro, kakor da jih pri vsakem koraku sleduje neka kužna bolezen nerednosti in zmešnjave. In žalibog ima ta vrsta nerednih ljudij tudi med našimi slovenskimi gospodarji vseh stanov obilo vse graje vrednih posnemovalcev. Vstopite k marsikateremu našemu gospodarju ob kateri uri dneva koli, vedno najdete njih po-hištvo v največjem neredu in zanemarjenosti in vedno vas sprejemajo z navadnim nagovorom vseh nerednežev: "Gospod, ne ustrašite se! Strašen nered imamo in nimamo še pospravljeno: ne utegnemo". In ni čudo, ako nas potem tujci, ki nas sovražijo, črnijo po svetu, češ, Slovenci so neredni in umazan narod.

Toda, ker vemo, da pri nerednih ljudeh najprej pride ob milost, kdor graja njihov nered, zato nočemo nadalje gospodarjem očitati nereda, ampak pozivljamo jih rajši, naj trezno razmislijo, kake posledice izvirajo iz nereda in pomanjkanja snage v vsakem gospodarstvu. Težko prisluzena obleka, ki se gnete in valja po posteljah in zaprašenih klopeh, uničena je v nekaj mesecih, dasiravno bi mogla skrbno pospravljena in snazena trajati trikrat tako dolgo. Draga omara, ki se nikdar ne očedi in stoji v vlažnem kotu, zgubi že čez leto dni vso lepoto in kaže široke špranje. Nova knjiga položi se brez skrbi v prenapolnjen predal sredi med nože in vilice in perilo in čez nekaj časa je zveržena, mastna in neumljena oglodana. Tako in podobno propada in trohni po sobah po kaščah, v hlevih in na dvoriščih polagoma sicer, a zato tem gotoveje stotero gospodarskih predmetov, pridelkov in orodij. Slep mora biti, kdor ne izprevidi velike škode in neodpušljive izgube, katero s tem zakrivijo neredni gospodarji.

Dokaz pa, da se je navedenih nerednostij in gospodarskih nemarnostij lahko obvarovati vsakemu razumnemu in napredka željnemu gospodarju, nam je po raznih slovenskih pokrajinah sto in sto onih lepih belih hiš, bliskajočih se ob rodovitnih poljih izza čedno urejenih ovčetih vrtov, skritih med plodonosnimi ovočnimi drevesi in ovitih z zeleno trto. Te lične kmetske hiše, katere opavajo pesniki kot prebivališča sreče in zadovoljnosti, dokazujejo nam prav jasno, da ima tudi slovenski človek smisel za dober red v svojem gospodarstvu, in da si zna tudi on, ako hoče po onem priprostem pravilu vsakega razumnega gospodarstva "vsaka stvar na svojem mestu" in "red je oče napredka" bodisi tudi s skromnimi sredstvi pridobiti lepo blagostanje in prijetno življenje. (Dalje prihodnjic.)

Politični pregled.

(Prememba sedanje ustave) je po mnenju nekaterih prva potreba, da pridemo v Avstriji enkrat do delavnega parlamenta. Prememba ustave je nujno potrebna v interesu dinastije, države in narodov. Ravno tisti elementi pa ne marajo ničesar čuti o premembi ustave, ki so največ zakrivali, da živimo v neustavni dobi.

(Umrli je) na Dunaju dne 30. m. m. baron Al. Prazak, bivši pravosodni minister v Taaffejevem kabinetu ter bivši češki minister-rojak, star 80 let. Tako naklonjenega in neustrašenega ministra še Slovani nismo imeli. Zato pa še pogovorimo o njem o priliki.

(Bojkot.) Poljski trgovci v Varšavi in Krakovi so sklenili bojkotirati nemške fabrikante radi preganjanja Poljakov na Nemškem. — Da bi le vztrajali pri storjenem sklepu, saj je skrajni čas, da nehamo sami dajati našim sovražnikom tisto orožje v roke, s katerim nas hočejo zatreti.

(Poljakom je cesar dovolil), da ustanove v Krakovu še edno gimnazijo; zdaj bodo imeli štiri gimnazije.

(Papeževa enciklika) o krščanski demokraciji je bila dne 26. m. m. razposlana kardinalom, poslanikom in visokim osebam kurije. V njej piše papež, da so katoličani posvečevali vse svoje delovanje socialnemu delu, delavcem na korist. Ustanovila so se delavska tajništva, gospodarsko-kmetijske blagajne, delavska hranilna društva vsake vrste. Vendar se papežu ime "krščanski socializem" ne zdi pravi ter priporoča naslov "krščanski demokratje". Soci-

jalizem, piše papež, se bavi le z materijelnimi vprašanji ter skuša doseči popolno enakost in skupnost posestva. Papež pozivlja katolike, naj izboljšujejo položaj delavcev, a jih odvrčajo od upornosti in od puntarstva; delavci naj delodajalce spoštujejo in izvršujejo svoje verske dolžnosti. Ako se zgodi to, bo vladal na zemlji socialni mir.

(Car slovanskim narodom na Balkanu.) Knez Ferdinand bolgarski in kralj Aleksander srbski sta za novo leto odposlala iz Niša ruskemu carju skupno brzojavko, v kateri sta mu izrazila iskrene čestitke in mu želela srečno vladanje. On jima je nato odgovoril: Kralju srbskemu in knezu bolgarskemu! Zahvaljujem se srčno Vašemu Veličanstvu in Vaši kraljevi visokosti na pozdravu in skupnih čestitkah in priskrbeno želim procvita in uspevanja mojim ljubljnim slovanskim narodom na polotoku Balkanskem. — Nikolaj.

(Ruski feldmaršal Gurko f.), ki je bil tudi pozneje generalni guverner v ruski Poljski je umrl dne 28. m. m. na svojem posestvu v Saharovu. Odlikoval se je v vojni s Turčijo l. 1877, ko je z edno samo baterijo zavzel Tirnovo in prepeljal ruske čete v silni zimi in sneženi mečavi čez prelaz Šipka. A svoje vojne laurike si je omadeževal v poznejšem političnem življenju, kot generalni guverner v Varšavi s svojim neusmiljenim in ostrim postopanjem napram Poljakom, s katerim si je pridobil naziv: Varšavski trinog. — Sedanji car Nikolaj ga je leta 1894 takoj po nastopu svojega vladanja odstavil.

(Dar srbskega naroda kralju Aleksandru.) Skupščina je soglasno sprejela predlog poslanca Genića, s katerim vlada pooblašča, da predloži skupščini načrt zakona, s katerim se južno zapadni del državnega rudnika v Majdanpeku izroči kralju Aleksandru v last v znak udanosti srbskega naroda do dinastije.

(Tajna agitacija med ruskimi dijaki.) Zadnji čas je moralo večje število ruskih dijakov za kazneni Mandžurije v edno ali večletno vojaško službo, ker so bili krivi agitacije za tajne politične namene. Ognjišče te agitacije je bilo mesto Kiew, kjer so pripravljali splošen dijaški kongres, da bi izdelali splošen načrt za skupno postopanje, katerega namen pa je znan samo oblastvom, ki so zasledila to zaroto.

(Pruski vohuni v ruski Poljski.) Veliko pozornost je povzročilo v Varšavi to, da so nedavno zaprli 8 pruskih vohunov, katere so po končani preiskavi poslali v Sibirijo. Ob tej priliki se je pokazalo, da je po vsej ruski Poljski mnogo pruskih vohunov, ki so v medsebojni zvezi. Trdijo, da je organizacija Nemcev v Rusiji tako popolna, da bi v slučaju ruske vojske z Nemčijo bile na vseh važnejših mestih brzojavne zveze pretrgane, mostovi porušeni in železnice poškodovane. Nemški naseljenci vrše v Rusiji izvrstno svojo službo vohunov. Okrog velikih trdnjav kupujejo zemljišča, ter so jim utrdbe dobro poznane. Ruska vlada je opozorjena na vse to, ter sedaj strožje pazi na Nemce v Rusiji.

(Vstop Španske v trozvezo?) Čuje se, da bo infantinja Marijo Terezijo, drugo hčer španske kraljice regentinje poročil nek avstrijski nadvojvoda. Listi izražajo mnenje o vstopu Španije v trozvezo. — Kraljevina, ki je po nesrečni ameriško-španski vojski, in po svoji nazadnjaški politiki izgubila vso veljavo in ves svoj upliv, katerega je imela tedaj v obilici za razvoj evropske politike, ko je bila še ena najmočnejših velevlasti, se boče torej zdaj na ta način obdržati na površju, da stopi v trozvezo. Če se to zgodi, bodo zvezne države vzele Španijo pač le iz usmiljenja med se, koristi od nje nimajo pričakovati, istotako se vsled tega smer politiki ne bo predrugačila.

(Nemčija in Anglija.) Potovanje cesarja Viljema na Angleško ni ostalo brez posledic, ki bodo vplivale na razvoj odnošajev med obema državama. To dokazuje že imenovanje cesarjevo angleškim maršalom, in sklepa se, da pride do zveze med Nemčijo in Anglijo. Oba vladarja sta že doslej zvezana po bližjem krvnem sorodstvu, in jedino, kar bi bilo ožji politični zvezi nasproti, je konkurenca med obema državama na industrijskem in trgovinskem polju.

(Maršalom angleške armade) je imenoval kralj Eduard VII. nemškega cesarja v priznanje njegove ljubezni napram pokojni kraljici Viktoriji.

(Vojna v Južni Afriki.) Položaj na bojišču je takšen, da ga angleški vojskovodje ne morejo biti veseli. Prvi burski oddelek v kapski koloniji je le dobrih 100 km oddaljen od Kapstadta; poleg tega pa je sredi kapske kolonije, kakih 150 do 200 km od morja, še osem burških oddelkov katerih največji pod vodstvom Hertzoga pri Sutherlandu broji sam 8000 mož. Ostali burski oddelki so v osrčju Transvala in Oranje države. Pri Pretoriji je Delarey s 5000 možmi, pri Standertonu ima Botha 6000 mož, pri Lindleyu Dewet blizu 5000 mož, ostali stražijo okrog večjih mest. Vse čete so na potu proti jugu, železniška zveza Transval in Oranje s Kaplandijo je pretrgana. Živila se morejo angleškim četam dovažati le še po železniški progi iz Natala, ako pa vdere Delarey v Natal in poruši še to progo, so Angleži izgubljeni, kajti brez dovoza zmanjka angleškim četam živeža že v štirinajstih dneh. — Pred kratkem bi bili Buri angleškega poveljnika Kitchenerja kmalu vjeli, ko se je ta peljal z vlakom v Middelburg, a stražilo ga je dva polna vlaka Angležev, zato se jim na klep ni posrečil. Kot vse kaže, čakajo Angleži na južnoafriškem bojišču še žalostni dnevi, kljub temu, da si je novi kralj Edvard nadel naslov: „Najvišji gospodar Transvala.“ — Krüger je prestal zadnji čas dve operaciji na očesih, zdaj je že skoro okreval.

Književnost.

(Nov list) Slovenska kmetijska družba v Trstu je začela izdajati strokovni list s podbami „Vinarski in vrtnarski list“, ki izhaja 15 dan vsakega meseca v osmerki ter stane 1 K na leto. Naroča se pri Slov. kmetijski družbi, Trst, Via Geppa št. 14;

(„Franjo barun Trenk i njegovi panduri.“) Tako je ime zgodovinski razpravi, katero je spisal dr. Ferdo Šišić v 195 strani obsegajoči knjigi. Cena knjigi je 1 K 50 vin., po pošti pa 1 K 60 vin. Dobiva se v založbi „Dioničke tiskare“ v Zagrebu. Prijatelje hrvaškega jezika in romantične narodne zgodovine opozarjamo na to knjigo.

Razne stvari.

(Smrt pri plesu) Vsled prestrašnega plesanja sta te dni na Dunaju dve ženi mrtvi padli v naročaj svojih plesalcev in sicer žena pekovskega mojstra Haindla in žena trgovca s premogom Mestrozija. Zadelala ju je kap.

(Prebivalstvo Prage) znaša po zadnjem ljudskem štetju 196.166 oseb; pred desetimi leti jih je bilo 175.751.

(Prebivalstvo Budimpešte) šteje koncem 19. stoletja 729.383 oseb ali 233.383 več kakor leta 1890.

(V Črnogori) bodo naredili 160 km dolgo železnico od Antivari v Nikšić.

(Zapuščina kraljice Viktorije) znaša 60 do 70 milijonov funtov sterlingov. Od tega je bilo 24 milijonov njenega lastnega premoženja, 20 milijonov znaša zapuščina njenega umrlega soproga in 20 milijonov zavarovalnina. Od države je Viktorija dobivala na leto 380.000 funtov sterlingov.

(Milijonar Rothschild umrl.) Kot javljajo iz Frankfurta na Majnu, je umrl tam dne 25. t. m. v 73 letu svoje dobe načelnik bančne hiše baron K. pl. Rothschild.

(Volkovi na Rumunskem.) Iz Bukarešte poročajo, da je bilo pet vojakov, ki so bili vsled dopusta na potu proti domu, tik nekega gozda napadenih od črede lačnih volkov, ki so vseh pet dobesedno požrli. Na osodepolnem mestu so našli le orožje vojakov in nekaj drugih kovinskih stvari; okrog in okrog pa je ležalo veliko število mrtvih volkov, kar dokazuje, da so se vojaki junaško borili za svoje življenje.

(Napačna usmiljena sestra.) V departementu Avegron se je nekemu zdravniku pri petilo nekaj čudnega. Peljal se je k nekemu bolniku. Na cesti je srečal usmiljeno sestro, ki ga je prosila, naj jo vzame na voz. Rad je zdravnik ustregel tej prošnji, med potjo pa je zapazil, da ima usmiljena sestra zelo velike roke. Vedno bolj pa je prihajal do prepričanja, da je pod obleko usmiljenke skrit lopov. Naravnost z voza si lopova ni upal spoditi, zato je prosil usmiljenko, naj stopi z voza in naj blago hotno pogleda, ako se ni kolo nekaj pokvarilo. Usmiljenka je res šla pogledat kolo, med tem pa je pognal zdravnik konja naprej ter se rešil lopova. V svežnju, ki ga je pustila usmiljenka na vozu, našel je zdravnik razna bodala in različno orodje hudodelcev.

(Giuseppe Verdi.) eden najslavnejših glasbenikov je umrl 28. m. m. v Milanu. Rojen l. 1813 se je že od mladosti bavil z glasbo ter spisal lepo stavilo oper, ki so po svoji melodioznosti jako priljubljene, ter jih pojó po vseh večjih gledališčih. Njegova glavna dela, med katerimi se jih je že več poto v sl venskem gledališču v Ljubljani, so: „Nebukadnezar“, (uglasben l. 1842), „Ernani“ (1844), „Macbeth“ (1847), „Rigoletto“ (1851), „Trubadur“ (1853), „Aida“ (1871), „Traviata“ (1853), „Othello“ (1887) in „Falstaf“ (1893). Verdi je bil plemenit mož, ki je zapustil večino svojega premoženja starim in bolnim glasbenikom in pevcem. Za njegov spomenik so že nabrali 30.000 lir, pokopali so ga v znak spoštovanja na državne stroške; v Trstu pa bodo nazvali ulico po njegovem imenu.

(O mednarodnih četah v Kini) priobčuje nemški zdravnik dr. Küttner v nekem pismu iz Yangtsuna nekatere zanimive opazke: O Amerikancih piše, da so mu skrajno nesimpatični, akoravno jim ne more odrehati velike drznosti. Angležev soditi ne more samo po indijski armadi, ki tvori večino angleških čet v Kini. Japonci se Azijati od nog do glave, toda njih vojna organizacija je izborna; vojaki majhne postave kažejo tudi izreden pogum, kar so že pokazali v mnogih bitkah. Osebnost najsimpatičnejši so Francozi, ki se prav dobro razumejo z Nemci. Pred vsem pa se odlikujejo Rusi; po prepričanju dr. Küttnerja ga ni naroda, ki bi prekosil Ruse v vojni hrabrosti, ako se sploh more meriti z njimi; izborna disciplinirani, hrabri, v malim zadovoljni in gibčni se odlikujejo Rusi po veliki odločnosti in izvrstni organizaciji, kakršne bi brezdvomno potrebovali Nemci. — Ta pohvala Nemcem ne bo posebno všeč.

ZAHVALA.

Preblagorodni gospod baron Cnobloch, graščak in njegova blaga gospa v Mirodolu (Ruhethal) sta, kakor že nekaj let sem, tudi letos napravila tukajšnji šolski mladini božičnico. Obdarovali so 60 šolskih otrok s obleko in s primernimi šolskimi potrebščinami, ter so jih razven tega še pogostili.

Za ta blagi čin izreka v imenu obdarovancev srčno zahvalo.

Šolsko vodstvo Braslovce, dne 23. prosinca 1901.

Valentin Jarc, nadučitelj.

VABILO

na

OBČNI ZBOR

„Posojilnice v Brežicah“

ki se vrši

v nedeljo, dne 10. februarja t. l., ob 4. uri pop. v pisarni v „Narodnem domu“ v Brežicah.

DNEVNI RED:

1. Poročilo načelnikstva.
2. Potrjenje računskega sklepa za leto 1900.
3. Razdelitev čistega dobička.
4. Sprememba pravil.
5. Izvolitev načelnikstva.
6. Izvolitev računskih pregledovalcev.
7. Slučajnosti.

Opomba: Ako bi ob gori navedeni uri ne bilo zadosti združnikov zbranih, sklepa pol ure pozneje vsako število.

Posojilnica v Brežicah, dne 28. januarja 1901.

(42) 1

Načelstvo.

Mlin in žago

oddam s 15. marcem za dalje čas pod jako ugodnimi pogoji v najem.

Matija Dolničar, Trbovlje.

(16) 3-3

POZOR!

Največja zaloga mnogovrstnih semen, prav strokovnjaško urejena, katere obstoja iz 305 vrst najboljših zelenjadnih, poljskih, krmkih in cvetličnih semen, izberi, kateri so za naše kraje najbolj ugodni in za katerih pristnost in dobro kaljivo t jamčim. Kakor tudi mnogovrstne cvetlice v lencih za sobe itd.

Nadalje se priporoča za izdelovanje šepkov in vencev, sveže ali suhe, a traktori in napisi vse po najnižjih cenah.

Bogato ilustrovani cenik za leto 1901 pošljem na zahtevanje brezplačno in frankovano.

Za obilno obiskovanje se priporoča z odličnim spoštovanjem

ALOJZIJ KORZIKA
umetni in trgovski vrtnar v Ljubljani.

Narodna gostilna v Gaberju.

Anton Koštomaj, brat narodnega gostilničarja pri Jeleni, ter bivši najemnik itajsterjevega hotela v Soštanjju prevzel je nekdanjo Merčinkovo gostilno v Gaberju (tik železnice), ter priporoča si, občinstvu svojo izborna pijačo, posebno pa priznana izvrstno kuhinjo.

Z velespoštovanjem

(30) 2-2

Anton Koštomaj.

Poziv!

Ona stranka, ki je dne 16. t. m. vzela v kavarni Schneid v Celju, zraven svojih zavojev tudi zavoj z odejami in modercem, katerega je poslala pomotoma v omenjeno kavarano Vaničeva trgovina za g. Hudovernika v Velenju, se vlijudno in resno prosi, da to takoj izroči trgovini Karol Vanič v Celju. Nerači bi spravljali dotične stranke v javnost, ker morda ni imela pri tem slabega namena.

(40) 2-2

Trgovski pomočnik

— išče službe —

v večji mešani ali manufakturni trgovini. — V službo stopi lahko takoj. — Naslov pove upravnistvo „Domovine“ v Celju.

Najnovejše stroje a pridelovanje živinske krme

pri zimskem krmljenju v hlevih!

Stroji za rezanje zmesi s patentnim kolo-
barom, ki se jako lahko goni ter prihrani do 40%
moči, reznice za repo in krompir, mlinci za
ljenje, stroji za parjenje živinske piče, prenosljive
štedilne kotlone peči z emaj-
liranim ali z neemajliranim
vložnim kotlom, stoječe ali
vozeče za kuhanje in par-
jenje živinske krme, krom-
pirja, za mnogovrstne kme-
tijske in domače potrebe itd.,
nadalje robkalnice za tur-
sico, čistilne mlince za žito,
trijere-stroje za izbiranje,
stiskalnice za seno in slamo
za ročno gonjo, stoječe in
vozeče.

Mlatilnice, geplje, jeklene piljuge, valjarje,
brane.

Najboljše sejalne stroje „Agrikola“ (zi-
stem s potiskanjem kolesa, brez zmenjevalnih
koles za vsako seme, za hribe in doline.

Samotvorne patentirane brizgalnice za uni-
čevanje sadnih škodljivcev in peronospor, izdelu
jejo in razpošiljajo pod jamstvom v najnovejši,
priznani najboljši konstrukciji.

Th. Mayfarth & Co.

c. kr. izrečno priv. tovarne kmetijski strojev, liva-
ren in parnih kovačij

Dunaj, II/1, Taborstrasse št. 71.

Odlikovane z nad 400 zlatimi svetinjami.

Ilustrovani katalogi in mnogobrojna pri-
znanla pisma zahtev. — Želi se zastopnikov in
prekupcev. (428) 10-10

Dopisovanje tudi v slovenskem jeziku.

Svoji k svojim!

ANTON KOLENC

trgovec v Celju

v „Narodnem domu“ in „pri kroni“

priporoča častiti duhovščini in slavnemu
občinstvu svojo bogato zalogo raznovrstnega

špecerijskega blaga

po jako nizkih cenah, kakor tudi vino, na
debelo in drobno.

Naznanjam, da kupim tudi letos, kakor
vsako leto vsakovrstne cvetke, rastline in ko-
reninice lepo v senci posušene, da lepo zeleno
barvo obdrže, po najvišjih cenah. Kakor: bez-
govo gobo, kamilice, tisočrože, malino šupo,
lipovo cvetje, sploh vse rastline, cvetke in ko-
reninice; tudi kupim vsake vrste deželnih pri-
delkov, kakor: oves, pšenico, rž, ječmen, ajdo,
proso, konoplje, lajeno seme in ržene rožičke.
Ob času vsako sadje, vse deželne pridelke po
najvišjih cenah. Vzamem tudi še fižol vsake
vrste in vsako množino, kakor tudi jajca in
kuretino. Kupim tudi suhe gobe, orehe,
česplje, hruške, itd., vse po najvišjih cenah. —
Častitim gg. duhovnikom naznanjem, da imam
vsakovrstne pristno čebelno-voščene sveče
v zalogi.

Kupujem zgodnji kakor tudi pozni
hmelj ter divji in pravi kostanj.

„Kmetijska zadruga v Žalcu“ naznanja
vsem onim kmetovalcem, kateri se niso njeni
udje, da se dobi umetni gnoj, kompost in to-
maževa žindra, kakor živinska sol, pri Anton
Kolencu, trgovcu v „Narod. domu“ v Celju,
kam r se naj obrnejo nendi zadruga.

„Kmetijska zadruga za Spodnještajarsko“
vknjiž. zadruga z omejenim poročtvom v Žalcu.

Svoji k svojim!

Naprodaj

lepo posređo-
vanje, ki se lahko po-
stavi na Sp. St. St. St.
kem. Proda se tudi samostojno na Sp. St. St. St.
pravno za slabe hiš.

Ved pove upravnistvo „Domovine“ v Celju.

(37) 2-2

Pekarija

obstoječa čez 20 let, odda
se takoj ali pozneje pod
zelo ugodnimi pogoji

— v najem. —

Ved pove J. Razboršek v Smartnem pri Litiji.
(45) 3-1

Hranilno in posojilno društvo v Ptuj

registrirana zadruga z neomejeno zavezo.

Vabilo na občni zbor

ki se vrši

dne 14. februarja 1901 ob 10. uri oziroma ob 11. uri predpoldne
v dvorani „Narodnega doma“ v Ptuj.

(44) 2-1

DNEVNI RED:

1. Prečita se poročilo ravateljstva za leto 1900.
2. Predloži se računski zaključek za leto 1900.
3. Poročilo nadzorstva glede računskega zaključka in nasvet o porabi
čistega dobička, sklepanje o nasvetih.
4. Slučajnosti.

Ako bi na prvi občni zbor ob 10. uri predpoldnem ne prišlo zadostno
število zadržnikov, vrši se v zmislu zadržniških pravil drugi občni zbor istega
dne, po istem dnevnem redu in v istih prostorih ob 11. uri predpoldne.

Na Ptuj, dne 28. januarja 1901.

Načelstvo.

Vsaka gospodinja in mati

se mora blagrovati, katera
rabi z ozirom na zdravje,
varčnost in dobri okus
Kathreiner-Kneippovo sla-
dno kavo (pristno samo v
znanih izvornih zavitkih).

Kupin vsake vrste jabolka.

Kupin vsake vrste jabolka.

(308) 52-27

Dragotin Hribar

trgovina knjig, papirja, pisalnega in risalnega
orodja, tiskarna in knjigoveznica

prilaga gosp. trgovcem in slavnim
občinstvu svojo veliko zalogo vsakovrstnega
papirja za pisarne, pisma, risanje in zavljanje, raz-
novrstno barvanega svilačnega (za cvetlice), za vezanje
knjig itd., zalogo raznih risank in pisank, in posebno
še lastno zalogo najboljših zvezkov pod imenom:
»Spodnještajerska zaloga risank in pisank«; Hardt-
muthovih in drugih svinčnikov in angleških peres
po originalnih tovarniških cenah.

Dalje prilaga zavrtke za pisma raznih velikosti in barv, per-
cesnike, črtilce, tablice, črtalnike, brisalke, krede, gubice, pisane
in škafje za peresnike, torbice, knjižice za beležke, trgovske
knjižice, pečatni vosek itd. po najnižjih cenah.

Posebno lep izbor papirja in zavrtkov v mapah in elegantnih
škafjih. — Najbolje strune za citre, gosli in kitare.

Velik izbor albumov za fotografije in spomence, map za pisma
in papirje, tiskovnikov, okvirje za fotografije, listne itd.

Šolske in molitvene knjige; prekupcem se poschen popusti.

Sv. podobice v vseh velikostih po najnižjih cenah. Preskrbi se
tudi vsakovrstni tisk na področju.

v Celju

prilaga se p. n. gg. duhovnikom, pi-
sateljem, založnikom in slav. občinstvu za
vsakovrstno izvrševanje tiska po najnovejšem okusu
in najeleгантnejši obliki v raznovrstnih barvah.
Izdaje knjige, brošure, časopise, letna poročila,
prospekte, vstopnice, dekrete, plakate, vabila, vožne
liste, mrtvaške liste, vizitnice, naslovnice, cenike, ime-
nike, kuverte s firmo, pobotnice, pravila, tabele za
urade itd. — Vedno v zalogi so obrazci za poso-
jilnice, sodnije, občine, šole itd.; kakor tudi v več
krasnih barvah tiskane diplome za častne občane in
častne člane.

V moji knjigoveznici se izvršujejo vsa knjigo-
veška in galanterijska dela, bodisi priprosta kakor
tudi najčnejša priznana trdno in ukusno. Ker je
moja knjigoveznica preskrbljena z vsemi potrebnimi
stroji najnovejše sestave, vsprejema ter cenó in kar
najhitreje izvršuje tudi največja naročila.

Moderco, rokavice
glace in pletene,
pase, žepne robce,
podveze, galose,
copate papirja, čaj
P. Kostić v Celju.

Vsa popravila se izvršujejo ceno in zanesljivo!

Zeninom in nevestam

prilaga
urar in * R. SALMIČ * urar in
prodaja zlatnine prodaja zlatnine

v Celju v »Narodnem domu«

svojo veliko zalogo

poročnih in drugih prstanov

vsakovrstne zlatnine in srebrnine

po zelo nizkih cenah.

(32) 3-3

Postrežba točna in solidna!

Trgovina s papirjem, pisalnim in
risalnim orodjem

Drag. Hribar-ja
v Celju

Rotovška ulica štev. 2

prilaga svojo veliko zalogo

krasnih razglednic

s cveticami in
raznimi verzi komad po 5 kr.

(Zunanja naročila izvršujejo se
točno in le proti predplačilu.)

Na debelo. * Na drobno.

Postrežba točna. * Cene nizke.

Peter Majdič

trgovina z železnino »MERKUR«

Celje, Graške ulice št. 12

Prilaga svoje lahko tekoče slamoreznice najboljših sestavov
in sesalke za gnojnico.

Dalje svojo veliko zalogo izdelkov iz kamenščine, kakor cevi za kanalizacije
in stranišča, nastavke za dimnike v vsakovrstnih oblikah, cementa, stavbenih in
pohištenih okovov, kuhinjske priprave, štedilnikov in peči od najprostejših do
najfinejših izpeljave.

Gg. poljedelcem prilagam kot najizdatnejše umetno gnojilo Tomaževo fos-
fatno moko po tovarniški ceni in poljedelski mavec za gnojenje detelje.

(2) **Zaloga kotlov za žganje kuhati.**

* Slavno občinstvo vabim najljubše, si pri priliki ogledati mojo trgovino in zalogo. *

Ljubljanska kreditna banka

v Ljubljani

Špitalske ulice štev. 2.

Nakup in prodaja

vseh vrst rent, državnih papirjev,
zastavnih pisem, srečk, novcev,
valut i. t. d. za po najkulantnejših pogojih.
Posojila na vrednostne papirje proti
nizkim obrestim.

Zavarovanje proti kurzni izgubi.
Promese k vsem zrebanjem.

Sprejemanje

denarnih vlog na vložne knjižice,
na tekoči račun in na girokonto s
4 1/2% obrestovanjem od dne vloge do
dne vzlaga.

Eskompt menic najkulantneje.

(391) Borzna naročila.